

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cotună Andrian în numele inculpatului Olaeri Octavian, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 31 mai 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Olaeri Octavian XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.11.2015 – 31.05.2016 (prima instanță);
2. 29.06.2016 – 25.04.2017 (instanța de apel);
3. 10.10.2017 – 06.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 31 mai 2016, Olaeri Octavian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Sa admis parțial acțiunea civilă înaintată de Tcaci Maria și sa încasat din contul lui Olaeri Octavian în beneficiul lui Tcaci Maria prejudiciul material în mărime de 6 233 lei, prejudiciul moral în mărime de 75 000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Sa admis în principiu acțiunea civilă înaintată de Tcaci Maria, privind prejudiciul material în partea ce ține de încasarea valorii mijlocului de transport de model „VAZ 21061” în mărime de 30 000 lei, urmând ca instanța civilă să se expună asupra cuantumului despăgubirii cuvenite, în rest acțiunea civilă înaintată de Tcaci Maria sa respins ca neîntemeiată.

Sa admis parțial acțiunea civilă înaintată de Dascal Angela și sa încasat din contul lui Olaeri Octavian în beneficiul lui Dascal Angela prejudiciul material în mărime de 32 852 lei, prejudiciul moral în mărime de 75 000 lei și cheltuielile

pentru asistență juridică în mărime de 1 000 lei, în rest acțiunea civilă înaintată de Dascal Angela sa respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Olaeri Octavian la 11.10.2015, în jurul orei 09:45, pe traseul R-3 Chișinău – Hîncești, km 26 – 380 m, în curba dintre satele Fundul Galbenei și Buțeni, r-1 Hîncești, conducând un autotractor cu șa de model „MAN” cu n/î xxxxx, în direcția or. Chișinău, fără a deține permis de conducere din categoria din care face parte autovehiculul condus, ignorând cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, fiind neatent și neluând în seamă indicatoarele rutiere de avertizare care semnalau prin semnele rutiere: 1.12.1, 1.12.2 „curbă periculoasă” – cotitură periculoasă a drumului cu rază mică sau câmp vizual limitat; 1.13.1, 1.13.2 „curbe periculoase”, respectiv: prima la dreapta; prima la stânga, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, a întretăiat linia continuă care separă benzile de circulație în direcții opuse, a ieșit pe contrasens și a tamponat automobilul de model „VAZ 21061” cu n/î xxxxx, cauzându-i: conducătorului automobilului Tcaci Vladimir conform raportului de expertiză medico-legală nr. 141 din 21.10.2015, vătămări corporale grave periculoase pentru viață care au dus la deces; pasagerului Ursu Ștefan conform raportului de expertiză medico-legală nr. 143 din 21.10.2015 vătămări corporale grave periculoase pentru viața care au dus la deces; pasagerului Dascăl Nadejda conform raportului de expertiză medico-legală nr.143 din 21.10.2015 vătămări corporale grave periculoase pentru viață care au dus la deces.

Urmările survenite, cauzarea vătămarilor grave lui Tcaci Vladimir, Ursu Ștefan și Dascăl Nadejda, sunt în legătură de cauzală directă cu încălcarea de către Olaeri Octavian a prevederilor Regulamentului Circulației Rutier aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, prevăzute în: art. 10 alin. (1) lit. b) – Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; art. 42 pct. 3) – 4) – Pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus. Pe drumurile cu circulație dublu sens care au trei benzi pentru circulație delimitate prin marcajul longitudinal (cu excepția marcajului 1.9), banda din mijloc este destinată circulației în ambele sensuri, dar intrarea pe această bandă este permisă numai pentru efectuarea manevrelor de ocolire, depășire, preselectare pentru virare la stânga sau întoarcere. Intrarea pe banda extremă stânga destinată circulației în sens opus este interzisă. Pe sectoarele de drum din afara localităților, pe care benzile de circulație, cu lățime sporită, sunt separate de acostamentul cu lățime sporită (prin marcajul 1.6 b), conducătorii vehiculelor ce urmează a fi depășite sunt obligați să se deplaseze spre dreapta pe acostament, pentru a nu crea obstacole vehiculelor care

depășesc; art. 45 – Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Astfel, prima instanță a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (5) Cod penal, după indicii „Încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijlocului de transport de către persoana care conducea mijlocul de transport, care a provocat decesul a două și mai multe persoane”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Novac Igor în numele inculpatului Olaeri Octavian, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea în privința inculpatului a art. 90 Cod penal, invocând că pedeapsa este prea aspră, prima instanță la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de probele administrate și anume de lipsa circumstanțelor ce agravează răspunderea penală și prezența circumstanțelor ce atenuază răspunderea penală:

- recunoașterea vinovăției și a prejudiciului material și moral cauzat;
- recuperarea parțială a prejudiciului material în sumă de 40 000 lei, confirmat prin recipisele anexate la cauza penală;
- are la întreținere un copil minor;
- este de acord să achite succesorilor părților vătămate prejudiciile materiale;
- este caracterizat pozitiv la locul de trai;
- este unicul întreținător a familiei sale cât și a părinților invalizi.

A indicat că, prima instanță putea și era în drept să aplice prevederile art. 90 Cod penal.

Cât ține de prejudiciul material exprimat prin valoarea mijlocului de transport distrus integral în mărime de 30 000 lei, a indicat că nu au fost anexate careva acte ce ar proba costul estimativ al automobilului, inculpatul fiind de acord să restituie un automobil de model și anul producerii respectiv, prejudiciile materiale privind cheltuielile funerarii suportate de succesorii părților vătămate ce constituie sumele de 6233 lei, 32 852 lei și suma de 1000 lei cheltuieli pentru asistența judiciară, inculpatul este de acord să achite însă a considerat că sumele de 75 000 lei ca prejudicii morale sunt exagerate.

3.2 Succesorul părții vătămate Dascăl Nadejda, Dascăl Angela solicitând casarea parțială a sentinței cu admiterea integrală a acțiunii civile invocând că nu este de acord cu cuantumul despăgubirilor și cu faptul restituirii autotractorului cu

ș a inculpatului fiindcă în urma accidentului în care a decedat mama sa, familiei sale i s-a adus un prejudiciu material în mărime de 50 000 lei și o pagubă morală indescriptibilă. Nu a putut prezenta careva documente ce ar putea confirma cheltuielile pe motiv că nu au cerut bonurile de plată fiind în stare de șoc.

Mai mult, a indicat că, inculpatul nici pe parcursul urmăririi penale, nici după ce a fost pus sub învinuire, nu s-a interesat de starea sănătății ei, nu a arătat în nici un fel regretul de cele săvârșite și nici nu a recunoscut vina de cele întâmplate.

A menționat că ea este unicul succesor al părții vătămate, nu a primit nici o sumă bănească de la inculpat, succesorul părții vătămate Tcaci Maria a primit de la inculpat suma de 20 000 lei, iar ca prejudiciu moral s-a încasat de la inculpat în beneficiul ei la fel suma de 75 000 lei, astfel Tcaci Maria primind suma de 95 000 lei iar ea suma de 75 000 lei rămânând singură cu un copil de 1 an și 10 luni fără ajutorul mamei sale, astfel nu îi este clară poziția primei instanțe pe marginea încasării sumelor diferite a prejudiciului moral.

La fel, a indicat că la emiterea sentinței, prima instanță nu a luat în considerație toate circumstanțele expuse.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că la emiterea sentinței, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept, corect au fost încadrate acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a respins cererea inculpatului privind încetarea procesului penal în temeiul actului de amnistie, constatând că situația inculpatului nu întrunește exigențele Legii cu privire la amnistie indicând că potrivit art. 13 din Legea cu privire la amnistie, prevederile sunt aplicate doar la condamnați, astfel inculpatul nu cade sub incidența Legii, iar art. 10 alin. (1) lit. d) din Legea sus menționată stipulează că prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, art. 264 alin. 4) – 6) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a indicat că prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, fiind una gravă, de persoana inculpatului fiind anterior judecat, de faptul că a comis o infracțiune prin conducerea autocarului cu ș a fără a deține permis de conducere cu categoria din care face parte autovehiculul condus, după comiterea infracțiunii a contribuit activ la stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei, și-a recunoscut vina parțial, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, a restituit o parte din prejudiciu și este de acord să achite succesorilor părților vătămate prejudiciul cauzat.

Privind pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat că prima instanță just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei, fiind luate în considerație prevederile art. 61 și 75 Cod penal, indicând că aplicabilitatea prevederilor art. 90 Cod penal este posibilă doar la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, la caz fiind depășit termenul dat, fapt ce a dus la respingerea argumentului avocatului inculpatului privind aplicarea art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei, pedeapsa stabilită corespunde cerințelor art. 61 Cod penal și faptul că corectarea și reeducarea inculpatului v-a fi posibilă doar cu aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe termenul stabilit de 7 ani și 6 luni cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Instanța de apel a respins ca nefondate argumentele apărării privind netemeinicia încasării din contul inculpatului în beneficiul părții civile Tcaci Maria, a prejudiciului material exprimat prin valoarea mijlocului de transport în mărime de 30 000 lei și sumele de prejudicii morale de 75 000 mii lei pentru fiecare succesori ca fiind exagerate, pe motiv că aceste sume corespund cu circumstanțele de fapt stabilite, cu suferințele psihice suportate, indicând că hotărârea primei instanțe în această parte fiind legală și întemeiată, cât ține de încasarea prejudiciului material exprimat prin valoarea mijlocului de transport în mărime de 30 000 lei, instanța de apel a indicat că de către prima instanță a fost admisă în principiu acțiunea civilă, urmând să se expună instanța în ordine civilă asupra cuantumului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cotună Andrian în numele inculpatului Olaeri Octavian, indicând temeiurile de recurs din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a sentinței și a deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, inclusiv prin condamnare cu aplicarea în privința inculpatului a art. 79 și 90 Cod penal, invocând:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- nu au fost supuse examinării și nici enumerate argumentele invocate în favoarea reducerii pedepsei, în acest sens indică cauza CtEDO Vetrenko c. Moldovei din 18.05.2010;

- instanța de apel nu a reținut și nu s-a expus pe faptul că inculpatul a recunoscut și recunoaște vina integral fapt prin care este întrunită circumstanța atenuantă de la art. 76 Cod penal;

- instanța de apel nu a aplicat norma de drept material art. 78 Cod penal, deci consideră că pedeapsa a fost individualizată contrar prevederilor legale;

- în prima instanță cât și în instanța de apel s-a invocat existența la o serie de factori care au putut fi luate în considerare în calitate de circumstanțe atenuante, astfel fiind posibilă aplicarea unei pedepse mai blânde;

- conform art. 76 alin. (1) lit. e), f) și k) Cod penal se consideră circumstanțe atenuante: prevenirea de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate; autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției; afectarea gravă, prin infracțiunea săvârșită, a făptuitorului acesteia sau greutatea poverii pedepsei, aplicată pentru el, din cauza vârstei înaintate a acestuia, stării sănătății lui sau altor circumstanțe;

- în cazul infracțiunii de la art. 264 alin. (5) Cod penal, este prevăzută limita pedepsei cu închisoarea de la 6 la 10 ani, respectiv în situația în care instanța a constatat existența unui cumul de circumstanțe atenuante, era în drept să aplice pedeapsa minimă prevăzută de art. 264 alin. (5) Cod penal, inclusiv condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei, cu stabilirea termenului de probă, prima instanță reținând o serie de circumstanțe atenuante ca: copil minor la întreținere, comiterea pentru prima oară a unei infracțiuni, recunoașterea parțială a vinei, achitarea către succesorii victimelor a unor sume bănești, este caracterizat pozitiv la locul de trai;

- invocă existența următoarelor circumstanțe atenuante:

recunoașterea vinei;

repararea parțială a prejudiciului cauzat prin infracțiune;

afectarea gravă, prin infracțiunea săvârșită, a făptuitorului, inclusiv datorită poverii pedepsei, impactul psihologic grav;

lipsa antecedentelor penale, fiind comisă o infracțiune din imprudență;

existența persoanelor la întreținere, ambilor părinți cu grad de invaliditate, inclusiv a copilului minor;

rolul redus al inculpatului în săvârșirea infracțiunii;

executarea mai bine de 15 luni a pedepsei în regim de detenție mai sever decât cel prevăzut pentru astfel de infracțiuni (din imprudență);

caracteristica pozitivă de la locul de trai.

- art. 79 alin. (1) Cod penal face trimitere la noțiunea ca „rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii” – circumstanță atenuantă excepțională;

- martorul Ciobanu Oleg fiind unica persoană care a văzut impactul, a declarat că „Impactul a avut loc pe mijlocul celor benzi care se ridicau la deal”, astfel

indică o circumstanță importantă și anume că ambii conducători din cauza condițiilor climaterice dificile au depășit linia de demarcare a celor două benzi, fapt ce indică că accidentul a survenit din vina ambilor conducători;

- martorul Ciobanu Oleg și Ishimji Ivan a indicat că erau condiții climaterice nefavorabile și că autocamionul a alunecat pe traseu fapt ce se află în legătură directă cu starea carosabilului;

- la pronunțarea sentinței, atât prima instanță cât și instanța de apel nu au constatat în baza unor probe și argumente relevante gradul de vinovăție a inculpatului, or consideră că inculpatul a avut un rol redus în săvârșirea infracțiunii;

- atât prima instanță cât și instanța de apel au invocat că inculpatul nu avea capacitate de a conduce mijlocul de transport, atunci care este cauza că cazierul contravențional al inculpatului este lipsit de careva mențiuni, or asupra acestui fapt instanța de apel nu s-a expus;

- consideră că accidentul nu era să survină dacă traseul avea să fie lărgit de către autoritățile locale, această porțiune din traseu este unul din cel mai periculos din traseele din Republica Moldova;

- inculpatul a fost grav afectat atât datorită poverii pedepsei care a fost executată în regim de detenție mai sever și necorespunzător, cât și prin impactul psihologic, el fiind deținut în penitenciarul nr. 13, care are un regim închis pe când conform art. 72 alin. (2) Cod penal, persoanele condamnate pentru infracțiuni săvârșite din imprudență execută pedepsele în penitenciar de tip deschis, astfel el fiind în celulă cu deținuți care au comis infracțiuni deosebit de grave, excepțional de grave, în lipsa unor condiții privind asigurarea medicală și a hranei corespunzătoare, care a dus la dereglări de sănătate, inclusiv de natură neurologică, mai mult, el fiind deținut în penitenciarul nr. 13, inculpatul a invocat dureri acute de dinți solicitând intervenția medicului, cât și transmiterea unor analgezice. Intervenția medicului nu a avut loc chiar și după cererea avocatului, astfel inculpatul ne mai putând suporta durerea și-a extirpat de sine stătător în condiții anti – sanitare doi dinți din față;

- consideră că instanța de apel, eronat a interpretat și aplicat prevederile Legii privind amnistia indicând în decizie: „art. 13 alin. (1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016, este aplicabil doar la condamnați, astfel inculpatul nu cade sub incidența prezentei Legi”, consideră că această afirmație contravine situației, or în privința lui Olaeri Octavian a fost pronunțată o sentință de condamnare la 31 mai 2016, respectiv interpretarea oferită de către instanța de apel nu rezultă din lege, or aceasta nu stabilește „condamnat definitiv” și/sau „condamnat irevocabil”, Legea făcând trimitere doar la „persoana condamnată la închisoare”, astfel la data intrării în vigoare a Legii cu privire la amnistie, inculpatul își ispășea pedeapsa;

- în instanța de apel, apărarea a făcut trimitere la art. 13 alin. (1) al Legii cu privire la amnistie care prevede că „Persoanei condamnate la închisoare căreia i se pot aplica prevederile art. 6 – 9, 11 sau 12 i se reduce termenul de pedeapsă în partea neexecutată la data intrării în vigoare a prezentei legi după cum urmează: a) cu o treime, dacă este condamnată pe un termen de până la 7 ani inclusiv; b) cu o pătrime, dacă este condamnată pe un termen de la 7 la 10 ani; c) cu o cincime, dacă este condamnată pe un termen mai mare de 10 ani;

- menționează că inculpatul a executat deja 1 an și 6 luni din pedeapsa aplicată, nu a încălcat regimul de detenție, a comis o infracțiune din imprudență, sunt prezente o serie de circumstanțe atenuante, are la întreținere un copil minor, este caracterizat pozitiv la locul de muncă, nu a comis vreo infracțiune cu aplicarea violenței;

- menționează că suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului îi v-a permite să achite despăgubirile încasate în favoarea succesorilor părților vătămate, se va asigura posibilitatea acestuia de ași executa obligațiile familiare, cât și va asigura pe deplin scopul și funcția pedepsei penale.

7. La recursul ordinar declarat de către avocatul Cotună Andrian în numele inculpatului în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de

procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția de menținere a sentinței, prin care inculpatul Olaeri Octavian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (5) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Colegiul penal, menționează că argumentele precum că nu au fost supuse examinării și nici enumerate argumentele invocate în favoarea reducerii pedepsei și că instanța de apel nu a reținut și nu s-a expus pe faptul că inculpatul a recunoscut și recunoaște vina integral, sunt calificate ca argumente declarative pe motiv că argumentele invocate în favoarea reducerii pedepsei au fost enumerate și examinate de instanța de apel (f.d. 125 V.II), iar inculpatul a recunoscut vina parțial fapt constat prin declarațiile inculpatului date în ședința de judecată în prima instanță și prin declarațiile date în ședința de judecată în instanța de apel.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f.d. 121-124 vol. II) corect și-a motivat soluția în privința vinovăției inculpatului, la aplicarea pedepsei (f.d. 124 – 126 v.II) a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a

luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite care este una gravă, precum și prezența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante.

Nu este întemeiat argumentul apărării precum că la caz sunt circumstanțe atenuante ca „prevenirea de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate; autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției; afectarea gravă, prin infracțiunea săvârșită, a făptuitorului acesteia sau greutatea poverii pedepsei, aplicată pentru el, din cauza vârstei înaintate a acestuia, stării sănătății lui sau altor circumstanțe”, pe motiv că la speța dată, Colegiul penal nu a constatat ce urmări prejudiciabile a prevenit inculpatul, paguba pricinuită nu a fost reparată, fiind reparată doar o parte mică, la fel, Colegiul penal nu a stabilit prin ce a contribuit inculpatul la descoperirea sau identificarea infractorilor, el recunoscând vina parțial.

Colegiul penal respinge argumentul apărării precum că atât prima instanță cât și instanța de apel, la pronunțarea sentinței nu au constatat în baza unor probe și argumente relevante gradul de vinovăție a inculpatului, or inculpatul a avut un rol redus în săvârșirea infracțiunii, pe motiv că nu corespunde realității, instanța de recurs constată că atât prima instanță în sentință (f.d. 31 – 35 v.II) cât și instanța de apel în decizie (f.d. 121 – 125 v.II) au constatat corect și au motivat soluția de condamnare a inculpatului în baza probelor examinate și verificate în ședința de judecată.

Instanța de recurs califică ca declarativ și fără suport probatoriu motivul indicat precum că inculpatul a fost grav afectat atât datorită poverii pedepsei cât și prin impactul psihologic, el fiind deținut în penitenciarul nr. 13, inculpatul având durere și-a extirpat de sine stătător în condiții anti – sanitare doi dinți din față, pe motiv că la dosar este prezentă doar cererea de acordare a asistenței medicale însă nu este nici o dovadă ce ține de extirparea dinților și a altor dureri.

Cât ține de argumentele apărării precum că instanța de apel eronat a interpretat și aplicat prevederile Legii privind amnistia, indicând că în privința inculpatului a fost pronunțată o sentință de condamnare la 31 mai 2016 și că în instanța de apel, apărarea a făcut trimitere la art. 13 alin. (1) al Legii cu privire la amnistie, Colegiul penal indică că potrivit art. 10 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la amnistie „prevederile art. 1 – 9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002: ... art. 264 alin. (4) – (6)”, mai mult, art. 3-9, 11-14 din Legea nr. 210 se aplică față de persoanele, în privința cărora sentința de condamnare a devenit irevocabilă, la data intrării în vigoare a prezentei legi, adică până la data de 09.09.2016, la fel, Colegiul penal menționează că hotărârea judecătorească irevocabilă în procedura penală, este hotărârea care nu poate fi contestată prin exercitarea unei căi ordinare de atac, urmează a fi

diferențiată de cea definitivă, care poate fi atacată printr-o cale ordinară de atac, iar Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în statuările expuse în hotărârile sale, a menționat expres că persoana nu poate fi considerată că are statut procesual de condamnat, până când nu va epuiza toate căile ordinare de atac, iar hotărârea în privința sa va deveni irevocabilă, în sensul art. 4 din Protocolul 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea în acest sens cauza Nikitin c. Rusiei, hotărârea din 20 iulie 2004, paragraf. 35-37).

Colegiul penal, indică că infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, cu consecințe ireparabile – decesul a trei persoane, săvârșită de către inculpat atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este mijloc de pericol social sporit pentru viața și sănătatea nu numai a însuși șoferului, dar și a altor participanți la trafic.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cotună Andrian în numele inculpatului Olaeri Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Olaeri Octavian XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin